

NÁVŠTĚVA.

Píše Antonín Běbr.

Tak jak život se pohyboval bylo to prostě k nesnesení. Stalo se ze života cosi beztvárného, ohybného. Zevšad zela prázdnota a nuda. Všechny naděje pomřely.

Do takové nálady ponořen ležel Karol Luka ve svém pokoji na pohovce a díval se nevěcně a jakoby nerad oknem na oblohu a na špinavé střechy.

Byl kalný prosincový den pod mráčky.

Ačkoli byly teprve tři hodiny odpoledne, bylo přece velmi šero. Špinavě žluté, kalné světlo padalo na domy, na lidi, zvířata a na všechno. Střechy a chodníky leskly se deštěm. Nízko klenulo se mrzuté nebe. Jakoby se všechna radost vystěhovala se světu někam, kam za ní nikdo nemůže a kde je nedostupná.

Žil to v domech naproti ještě lidé, či pohybovaly se tam přiseřky? Viděl jak chvillemi přistupovali k oknům. Bez zájmu a patičky zírali ven. Děšť hustě a zvolna tonul mezi ním, Karlem Lukou, a těmito smutnými, bleďými tvářemi.

Dole na dláždění mrzutě hmořily vozy těžkým, unaveným hlučím.

Umřiti bylo by nyní tak snadno. Čtili svůdnost této myšlenky a život se v něm zachvěl hrůzou. Probral se ze své těžké a patičky vzlychl se z pohovky a volným krokem začal pochod po svém pokoji.

Jak chodil z rohu do rohu potkával množství rozmanitých věcí, které ho na okamžik odváděly z ponurého zajetí přítomnosti.

Stará číše z granátového skla, stojící na mramoru skřípné pro

stříbro, vyvolávala v něm illusi konce osmáctého století, kdy naplněna vzácným španělským vínem, putovala při hostině mezi vonnými ržemi z ruky do ruky a od úst k ústům, při záři svícel, tlustých voskovic a za kváho zvuku houslí a louten. Zpráchnivěly dávno ruce, které si jí podávaly a šnala dávno ústa, která se dotýkala její zlatených okrajů. Všichni, kdo ji třímali byli tak silní, jen ona byla křehká a všichni ti silní již dávno rozpadli se v prach, jen ona křehká přetrvávala všechny. Staletí ji nemohla zničit, mohla by jí však zničit chvíle, on by mohl —

A Luka zastihl v duši své touhu chopiti vzácnou číši a mrštíti zlostně touze a poručil svým myšlenkám jít jiným směrem. Ruka již již po číši se vztahující couvla zpět.

Okolo zavadilo o těžítka na stole stojící na několika knihách. — Těžítka představovalo ještětku vyhlášené se na kuse žuly. Ještětka drží v ústech chycenou mouhu. Podstata, samo jádro života v nejprimitivnější formě. Věčný zákon koloběhy látky, věčný zákon života a smrti: život živí se životem. Zdálo se mu, že vidí dosud zářící a pláti lativé vítězné oko ještětka, zatím co mouha v hrůze vyvaluje své velké fasetované oči a roztahuje křečovitě křídla svá a noby. A jak bizarní: to co se plazí po zemi, živí se tím co lítá a se vznáší. Jak plane hlava ještětka bronzové zlatým leskem! Jak krásnou barvou vyobrazil život, jak krásnou barvou nechal ji smrt. A ony obě, mouha i ještětka jeví plno křečovitě pohybu. Ještětka svíjí se v hladové touze a mouha chvěje se v hrůze smrti. Život lačňuje a život umírající chvěje se v mračném pohybu. Jen kus žuly pod ním je

klidný. Kus žuly starý mnoho tisíc let.

Zvuk hodin vyrušil Luku z jeho meditací. Kovové úderý ho vyvolily klidně do ticha. Čtyřkráte rozhrnuly vzduch jemně jako lehkou záclonou a odešly do neznáma. Ticho po nich zjemnělo a sesmutnělo. Sotva že se zrodily hned zemřely. Luka vzpomněl si na příběh o hodinách, které zpívaly lidským hlasem. — Blouznivý hodinář chtěl sestrojiti stroj, který by zpíval hodiny lidským hlasem. Celé dny a noci dumal nad strojem. Ranní hodiny měly být oznamovány zpěvem o krásě vznikající záře, rozvíření se kalihů květin a o písničce ptáků. Polední čas měl být oznamován písní žene o slavném zraní. Odpolední hodiny měly být značeny písní rybáře o tichu a klidu hlubokých vod, čas večerní měl být oznamován zpěvem milenky očekávající milence svého v činu a běhu za prvního úsvitu hvězd. Noc neměla mít žádné písně, noc měla mlčet hluboce. Dlouhá léta přemítal nad sestrojením takového stroje, co zatím živnost zvolna hynula. Žena ho opustila, děti se rozprchly do světa a hodinář zela osaměl se svou chimerou. Sta a sta hodin bylo a zvonilo v jeho dílně, ale ani jediné nezpívalo lidským hlasem. Konečně zemřel. V koutě ve smrti mazelil u něho pohozený papír. Bylo na něm napsáno: "Tvořil jsem, co stvořiti nelze; chtěl jsem, aby neživá vše aspoň mluvila lidským hlasem, když člověk k člověku již krásnou lidským hlasem neumlví!" Jedny hodiny v dílně však přeslechnuly jiným hlasem než ostatní, jenže nezpívaly, pouze vzlykaly a chropěly. Říkalo se jim dlouho: Duše hodináře Váchy, až se rozpadly.

Lukovi vřel se při zvuku hodin tento příběh do vzpomínek a násilně musil ho vypuzovati ze své paměti. Přistoupil k oknu a opřel se čelem o okenní tabuli díval se do tmy se ulice. Nějaké dva milenci k sobě přitisknutí šli zvolna po chodníku těsně podle domovních zdí; jakýsi opřel se široce se rozkrájuje gestikuloval neohrabané rukama. Lampár pobíhal bhít od světelné k světelné a dával vykvetat drobným plamenům nad lesknoucími se chodníky. Vypadalo to všechno jako směšná, zlomyslná a malicherná hra. Nebylo to ani zábavné, ani umělé.

Luka zřejmě cítil, jak se odcizuje celému světu. Hrozně lho stejným stal se mu celý svět. Čítil zbytečnost své osoby a zbytečnost všech ostatních lidí pro sebe. On a svět se zela rozešli. A on, měl pravdu blouznivý Vácha: člověk k člověku již dávno lidským hlasem neumlví!

Dlouhý trilek elektrického zvonku odtrhl Luku od okna. Vyšel z pokoje a šel otevřít. Tam na práhu ve dveřích stál elegantní starší již muž.

"Přejete si?" zeptal se Luka. "S vámi bych si rád promluvil!" odpověděl neznámý.

"Nuže, uluďte!" "Záležitost však, o které chci s vámi jednat, neseme, aby byla projednávána na práhu dveří na chodě vedle schodů."

"Prosím, vstupte dál!" a Luka odstoupil ode dveří, aby němů mla neznámému a uvolnil mu vchod.

Neznámý vesed do pokoje rozhlídl se pátravě kolem a pak se otázel upíraje oči na dveře druhého pokoje: "Jste zela sám doma?"

"Jsem." "Dovolte, abych se posadil," řekl neznámý, přistrukuje si šedí od stolu k sobě.

"Prosím," svolil Luka. Neznámý druhoumi nervozními pohyby začal si stahovati rukavičky a potom rozhlížeje se znovu pečlivě po pokoji, pronesl zvolna a jaksi slavnostně:

"Takové to tedy je u Vás doma?" "Rád bych již zvěděl o cel vaš návštěvy," náležal Luka se neznámému již poněkud netrpělivě a stěží trestem elektrického vedení svého mahoplámeného hruzu zalilo pokoj.

"Nepolekajte přitit, všechno se dovíte, ale ostatně nebude dlouho napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký." Tvář Lukova sesínala překvapěním. "Nyní mne již tedy znáte," pokračoval návštěvník. "Netušil jsem, že vám moje návštěva způsobí takové rozpaky. Ovšem při znáám, příjemno to asi není, ale co dělat, jsou návštěvy příjemné a návštěvy nepřijemné a návštěvy hodně nepřijemné. Moje návštěva patří asi k posledním druhu, ale na tom nejsem vinen výhradně já sám. Já jinak jsem zela roztomilý člověk, ale o tom vám, myslím, moje žena asi mnohem nevyprávěla. Prosím vás — řekněte mi, o čem tak nejčastěji rozmýšlujete s Helenou?"

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

napínatí vaší trpělivost. Nuže — jsem manžel vaší milenký."

lovala. Jen svou hořkost přišel jsem vám říci a pak ještě něco — ale ne, na to je dost času. Ano, vás jsem chtěl viděti nejprve. Chtěl jsem popatřiti tváří v tvář tomu člověku, který dovedl přemoci a zdolat mou velkou lásku. Pravda, neshledávám na vás nic zvláštního, ale tomu mu muži dobře nerozumíme, co vám a přitahuje ženy k nám. A přišel jsem vám říci, že nyní již bude všemu konec. Zde vám přináším od ní poslední pozdrav, dopis, který napsala před necelými třemi hodinami. Před tím jsem klečel u její nohy a prosil ji, aby se mi zase vrátila, aby na vás zapomněla, aby byla zase zela možná. Plakala a slíbila. A za dvě hodiny na to přišel jsem ji při psaní tohoto dopisu. Slibuje se vám tam celá, určuje vám pozití třetí hodinu odpolední ke schůzce na známém vám místě. Není však potřebí, abyste tam chodil. Bylo by to zela zbytečné, neboť všemu je konec —"

Návštěvník umklkl. Ruce jeho začaly se třásti a náhle naklonily se nad stůl, složil hlavu do dlani a dal se do křečovitěho vzlykání —

Luka dlouho ho mlčky pozoroval a bylo mu ho nesmírně líto a čítil, že neodolá zármutku tohoto muže a bude ho prositi za chvíli za odpuštění.

Návštěvník za chvíli se vzpamatoval ze svého pobouření. Stíšil se docela a zvolna vytáhl z náprsní kapsy dopis v zavřené obálce. Mlčky položil dopis na stůl mezi sebe a Luku. Malé oranžová obálka se zelenými okraji ležela tak malomocně na stole.

"Jak mi můžete cosi podobného přinést," prohodil zmateně Luka.

"Bylo nutno vám něco přinést. Přece nemohl jsem k vám vpadnouti tak zela beze všeho, jen s revolverem v ruce."

"Ano, co jste mnil tím docílití, hroze ná prázdným revolverem?"

"Tím zela nie. Byl to jen okamžitý záchvat zlosti a malomoci."

"Zde vám jej tedy vracím," a Luka položil na stůl vedle oranžové obálky revolver.

"He, jak divně věci to leží vedle sebe na stole: láska a smrt! Láska a smrt! Dvě družky. Víte! dvě sestry!" promluvil návštěvník, pohlížeje upjatě před sebe na stůl.

Luka nechápavě pohlízel na návštěvníka, ten však klidně pokračoval: "Ano, láska a smrt! Nyní, pravděpodobně můj příbytek jest plný zvědavců, kteří obstupují rozpačtě krásnou mrtvolu. Leží tam na pohovce s prostřelenou skrání. Před třemi hodinami, ještě bilo její srdce. A bilo pro vás, pane!"

Bylo to tak jednoduché. Napsala zde tento dopis a jala se zpívat. V tom jsem vstoupil do jejího pokoje. Ani se nezarazila. Byla již naprosto rozhodnuta pro vás. Dopis na stole ležel v otevřené obálce. Bylo to přímo vyzvání, byla to přímá urážka. Vzal jsem ho do ruky a přečetl. Dívala se na mne pohrávavě. Smysly se mi zatemnily. — Byla úchvatně krásná. — Chopil jsem jí za ramena, srazil k zemi a snažil jí do kouta pokoje. — Vstala a řekla: půjdu k němu! — Udeřil jsem jí do tváře pěstí. Zasmála se a otevřevši skřín, nasadila si na hlavu klobouk se závojem. — Potom jala se klidně oblékat rukavičky. — Zamkl jsem dveře a klíč schoval do kapsy.

"Otevřít!" řekla mi veltelsky. Hodil jsem jí klíč pod nohy a vrhl se na pohovku tvář do podušek a plakal jsem jako dítě. Zaslzechl jsem ještě jak otáčil klíčem a otevřel dveře. Vyběhl jsem za ní. V přední před velkým cizadlem hlela padrem svou od rány rukou zčervenala tvář. Řek se mne zmočil. Vytřhl jsem se zánovky stolu revolver a skočil jsem jí jedinou ranou! Nyní jsem zde a za chvíli budu zatčen. Sám se dostavím. Dopis však již dávno byla nutno přinést. Zde leží. Přetřete si jej. Náležal vám, pane, když jste vítězem. Bylo to její poslední přání, abyste dopis obdržel a podal jej přání udražit, což jest sláva písní."

Luka vyskočil prudce od stolu a vrhl se do předsíně, kde chvilu

se klobouku a zimmíku, chystal se k odehodu.

"Kam tak spěcháte?" volal za ním návštěvník.

"K vám, k ní, k ní!" vykřikl Luka.

"Jděte si, nyní můžete, nyní smíte, nyní musíte, neboť nyní, když je mrtvá, není více moje, náležel vám, je vaše, celá vaše. — Jděte k ní, poklekněte u ní, obejměte ji a pocelujte ji. Je vaše, ta krásná mrtvola. Naházejte na ni květy a nechte na ni skanouti svým slzám, až stanete nad ní před hloubkou hrobu, neboť tolik vás milovala!"

A potom spolu vyšli oba. Na nejbližším rohu návštěvník se oddělil a zmizel v mlze.

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M. sev. záp. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha Telefon South 142.

DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.

DR. F. J. SWOBODA, 1255 již. 16. ul., Omaha. Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL F. J., 627 City national Bank, proti Bennetovu obchodu. Telefon Douglas 1761.

DR. CHALOUPKA & CHALOUPKA, 21. a M ul., So. Omaha, Neb.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůležitější odsuzujeme veškeré ohlašování kterýchkoliv lékařů sama sebe v kterýchkoliv časopisech svých pacienty, necht už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 43-1f

Tisíce krajanů,

které za svého pobytu v Omaze byli hosty

PRAHA HOTELU

roh 13. a William ul. v Omaze

velice pohodlné a úplné napojení se vyznačuje hotel Praha, všem co nejlepší odporučiti. Čisté pokoje a chuťná česká jídla a v hostině vzorná obsluha. 3-1f

JOS. VAŠKO, maj.

Spřácky jsou naší zvláštností

Rozpučty s ochotou vyhotovíme

John J. Ostronich

plumbařství, zavádění páry a plynu

Dávám na nové pumpy do studní a cisteren a 168 je sprav. 37-1f 1414 jižní 13. ul. Omaha, Nebraska. Telefon Tyler 1299.

Schmoller & Mueller's

Jediný obchod v Omaze, kde můžete srovnati

VICTOR VICTROLA

COLUMBIA GRAFONOLA

detail po detailu.

Navštívte naši obchodní místnost a nechte se zahrát vám vaší oblíbenou písní na našem pokusném stroji. Čpřijte sklad rekordů. — Mnoho různých vozů pro výběr.

Ceny od \$15.00 do \$200.00.

Spřácky dollar týdně.

SCHMOLLER AND MUELLER

PIANO COMPANY, 1311-13 Farnam St., Omaha, Neb

Nejstarší sklad pian na střed.

F. J. KUGLER

vykonává práci zednickou, jakou i plastřskou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Ryhle a za ceny nejnižšími.

Za práci v každém ohledu se ručí!

2017 jižní 12. ulice, OMAHA, NEBRASKA.

Volejte telefonem: Douglas 7446.

MODNÍ SVĚT.

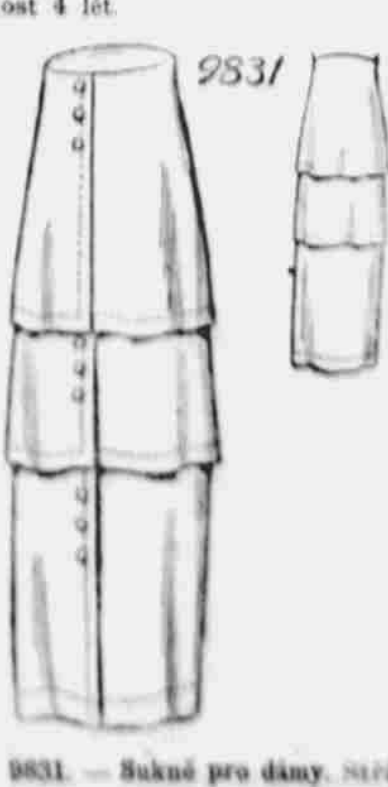
9610 — Dámský živůtek. Strih v šesti velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palců přes pŕsrd. — Potřeba 3 1/4 yardu 20-palcové látky na 36 palců velikost.

9824. — Šaty pro děvčata. — Strih ve čtyřech velikostech: 4, 6, 8 a 10 roků. Jest zapotřebí 4 yardy 40-palcové látky na velikost 4 lét.

9845. — Ruský oblek s krátkými spodky pro hoňky. Strih ve 4 velikostech: 3, 4, 5 a 6 roků. Vyžaduje 3 1/4 yd. 36-palcové látky na velikost 5 lét.

9831. — Sukně pro dámy. Strih v pěti velikostech: 32, 34, 36, 38 a 40 palců v pasu. Jest zapotřebí 3 1/2 yd. 36-palcové látky pro střední velikost.

Každý, kdo sobě předplatí na ukřtý a našich listů, obdrží je den modní vzorek strih úplné zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Upozorňujeme naše odběratel, by při objednávce vzorků strihů nepomenuli udati mimo naznačeného čísla, ještě míru aneb stáří.